

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. N° 200.

Anden Session.

68de Møde.

Mandagen den 27de Januar.

(Forts.)

Orholm (fortsat): Den tredie uventede Erklæring, jeg idag har hørt, har rigtignok været den, der meest har overrasket mig, men den har tillige bragt mig paa den Tanke, at den dog maatte være nærmere at undersøge, førend man paa Grund deraf slog en Streg over hele Forslaget. Denne Paa-stand er, som vi nylig hørte, at den numeriske Styrke af Borgervæbningen aldeles ikke har noget med Armeeorganisationen at bestille. Der- som dette forudsættes, da mener jeg, at den største Banfælgighed ved Bedømmelsen af hele det foreliggende Lovarbejde vilde bortfalde. Da jeg har reist mig, skal jeg tillade mig i Kort- heds at yttre, hvorledes Udvalgets Stilling mod det foreliggende Lovudkast har været. Da man nemlig ved at paabegynde Arbejdet fandt, at der ikke var nogensomhelst tilfredsstillende Op- lysning at erholde med Hensyn til de For- hold, hvorunder en kommende Borgervæb- nings-Organisation vilde komme til at virke, antog man det rigtigst, som ogsaa er skeet, principallter at indstille, om ikke den nærvæ- rende Tilstand kunde være holdbar idetmindste for en kort Tid, og jeg kan ikke negte, at de Oplysninger, jeg senere har erholdt, have ledet mig til den Overbeviisning, at denne Tilstand med nogle Modificationer, som jeg meente vilde kunne lægges i Regjeringens Haand, vilde lade sig vedligeholde. Jeg har nemlig troet, at de Forholdsregler, som kunde blive nødven- dige i saa Henseende, vilde være af den Na- tur, at Administrationen vilde kunne overtage dem, idet der jo vist i intet Fald kunde blive Spørgsmaal om at paalægge Kjøbenhavns Bor- gervæbning en større Tjeneste eller en sværere

Byrde end hidtil har paahvillet den, og at alt- saa de Modificationer, som med Hensyn til Tjenestearene, Indøvelsestiden o. s. v. maatte finde Sted, vilde blive Lettelser, som af Admi- nistrationen kunde foretages. Med Hensyn til vor Indstilling, forsaavidt den gaaer ud paa at indfranke Tjenestetiden og at lade Borger- væbningen indøve saavel Artillerie som Infan- terie, da har jeg i saa Henseende troet ikke at kunne finde de Banfælgigheder ved Udførelsen deraf, som senere her ere blevne os udviklede. Jeg meente nemlig, at den nærværende Ind- deling af Borgervæbningen i Infanterie og Ar- tillerie, naar man forudsætter, at hele den nu- meriske Styrke ikke vilde blive synderlig større end den nærværende Artilleriestyrke, aldeles ikke vilde blive praktisk, og derfor har jeg troet, at man meget vel kunde foretrække, at hele Styk- ken øvedes i begge Aaaben, især da det fra Sagkyndiges Side er bleven mig meddeelt, at den dobbelte Indøvelse, som for Tiden har fundet Sted, har ladet sig udføre uden synder- lig Klage eller Banfælgighed. Naar den høit- agtede Krigsminister har antydet, at selv i Tilfælde af, at Borgervæbningen skulde benyt- tes mod en Fjende, vilde Infanteriet dog være at ansee som den væsentligste Aaabenart, maa jeg ved denne Leilighed tilføje, at jeg ikke har seet Sagen tidligere i dette Lys; da jeg netop har antaget, at i det Tilfælde, at Staden blev belejret af en Fjende, vilde navnlig Boldenes Forsvar og Skytsfets Besjening til- falde Borgervæbningen, hvormod Udfald fra Fæstningen og Tjenesten i de ydre Encerter, ved Udenværkerne o. s. v. vilde blive det her- værende Militairs Sag. Saaledes som Sagen nu stiller sig for mig, negter jeg ikke, at jeg er bleven mere end for bestyrket i min Over- beviisning om, at Udvalgets principale Ind- stilling vil blive den rigtigste at antage, idet